

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/275/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115214858
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115214858.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, E., o zaplatenie sumy 529,69 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 278,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 278,64 eura od 06.07.2012 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou zo dňa 11.06.2015, doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.06.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 529,69 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 06.07.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 19.04.2011 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 774,00 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 22,12 eura. Do dňa spísania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 221,36 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 23.06.2012 listom vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 529,69 eura. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

3. Uznesením č.k. 11C/275/2015-23 zo dňa 12.07.2016 tunajší súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpil ako žalobca spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2016.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 22.07.2016, k tejto sa nevyjadril.

5. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predtým ako nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 11.06.2015, Žiadosťou/Zmluvou o poskytnutí mobilnej expres pôžičky (IRPS-01) zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP), Predžalobnou upomienkou zo dňa 23.06.2012, fotokópiou obálky č.l. 7, Prehľadom splátok a úhrad č.l. 8, Oznámením o zmene veriteľa zo dňa 28.10.2015, Návrhom na zmenu účastníka zo dňa 27.10.2015, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015, Identifikáciou postúpenej pohľadávky č.l. 18, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

10. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 19.04.2011 Zmluvu o poskytnutí mobilnej expres pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi bezúčelovú pôžičku v sume 500,00 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 36-tich mesačných splátkach s poistením vo výške 22,12 eura. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 35,8%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 44,86%. Termín konečnej splatnosti je uvedený spôsobom „04/2014“. Z článku 6 ods. 6.2 VOP vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a z článku 6 ods. 6.4 podmienok vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Z článku 12 ods. 12.2 VOP vyplýva, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.06.2012 vyzval žalovaného na zaplatenie celkovej istiny vo výške 581,58 eura do troch dní od doručenia výzvy. Žalovanému bola výzva doručovaná poštou na adresu trvalého pobytu, pričom zásielka bola vrátená dňa 02.07.2012 právnenému predchodcovi žalobcu. Žalovaný, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, zaplatil do postúpenia pohľadávky sumu 221,36 eura. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť žalobcu zmluvou zo dňa 01.10.2015.

11. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

24. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

25. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

26. Právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí pôžičky je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a

b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

27. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti.

28. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky s poistením 22,12 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený zrozumiteľne, pretože nie je zrejmé, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá.

29. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, poplatkov za poistenie, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný zaplatil z poskytnutej pôžičky vo výške 500,00 eur celkom sumu 221,36 eura, súd mu vo výroku I. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 278,64 eura.

30. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 06.07.2012, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 05.07.2012, keďže právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie zostávajúcej časti pôžičky do troch dní odo dňa doručenia výzvy zo dňa 23.06.2012, ktorá bola žalovanému doručená dňa 02.07.2012. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 06.07.2012. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 278,64 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 06.07.2012, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 1 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% (8 + 1 %) ročne zo sumy 278,64 eura od 06.07.2012 do zaplatenia.

31. Hoci to žalobca v žalobe nešpecifikoval, z Prehľadu splátok a úhrad na č.I. 8 vyplýva (a je to súdu známe aj z jeho úradnej činnosti), že žalobca si v konaní uplatňuje v rámci istiny aj zmluvnú pokutu, v

prejednávanej veci vo výške 64,30 eura (pokuta 65,08 eura - 0,78 eura, vychádzajúc z celkovej výšky uplatňovanej pohľadávky 529,69 eura).

32. Z článku 11. bod 11.2 VOP vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky, pričom v 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

33. Súd má za to, že nemožno uzavrieť, že by došlo vôbec k dojednaniu zmluvnej pokuty medzi účastníkmi zmluvy, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach napísaných veľmi malým a hustým, a tým aj ťažko čitateľným písmom, toto dojednanie sa nachádza skôr ku koncu všeobecných obchodných podmienok než k ich začiatku, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Všeobecné obchodné podmienky pritom žalovaný ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej v závere zmluvy o pôžičke v časti písanej veľmi malým písmom. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skrýval dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

34. V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto žalobu v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty, ako aj úroku z omeškania z nej, zamietol.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 278,64 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 278,64 eura od 06.07.2012 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

36. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uloží v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

37. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

38. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 529,69 eura s príslušenstvom priznaná suma 278,64 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 53% a hrubý úspech žalovaného 47%, a teda úspech aj neúspech oboch strán bol približne rovnaký, preto súd vo výroku III. rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).